

fremprovokeret en borgerkrig, hvor shiitterne under ledelse af Sistani har været meget, meget tilbageholdende med ikke at give dem den. Men det er også rigtigt, at de er begyndt at reagere, for selvfølgelig kan man ikke forvente, at der hele tiden kan myrdes løs på shiitter.

Vores svar på det er jo ikke at løbe, men at støtte den demokratiske proces, som også har betydning, at sunnierne skal inkluderes, og sunnierne er inkluderet i parlamentet nogenlunde svarende til deres befolkningstal, og deres del af forfatningskommissionen skal øges. Det er også det, vi siger til dem. Så der er altså en politisk løsning, der skal løftes. Men den politiske løsning kan ikke finde sted i kaos, og derfor må man være med til at støtte den demokratiske valgte regering.

Det er jo helt oplagt, at falangisterne, som det jo er, altså højrefascister, og hvad man nu vil kalde dem fra sunniområderne og de religiøse ekstremister fra Al-Qaeda-grupperne, da ønsker at komme derind. De ønsker at komme ethvert sted, hvor de kan lave slagsmål for at destabilisere så meget som muligt. Det betyder da ikke, at man skal sige o.k. så går vi, så kan I få jeres slagsmål. Så skal man da støtte den demokratiske regering og det irakiske folk i at prøve at forhindre det og træne sikkerhedsstyrkerne, så irakerne selv kan overtage opgøret med dem. Jeg tror også, at den mest farbare vej for opgøret med disse terrorister er, at de irakiske sikkerhedsstyrker selv overtager det. Men de skriver jo udtrykkeligt til FN, det er i Sikkerhedsrådet i dag, at det kan de ikke endnu, og derfor øger vi med det her beslutningsforslag træningsindsatsen.

(Kort bemærkning).

Frank Aaen (EL):

Nu diskuterer vi jo ikke kun dansk deltagelse. Vi diskuterer dansk deltagelse i en koalition, der er ledet af USA. Nu kan jeg jo så bare vælge at sige, at jeg tror på, at landets udenrigsminister ønsker en udvikling, der går i retning af mindre militær fokusering. Det tror jeg ikke man kan påstå om USA. Altså alt, hvad vi ser og hører og læser om USA's indsats i Irak, går ud på at skyde først, går ud på at bombe, går ud på at bruge overdreven vold. Der er også mange engelske militære rapporter om, at USA's overdrevne alt for ivrige anvendelse af vold og voldsom vold er med til at sikre, at der ikke på noget tidspunkt, så længe USA er i Irak, er udsigt til en fredelig, demokratisk udvikling.

Derfor er det helt enkle spørgsmål til udenrigsministeren: Er det sådan, at Danmark over for USA siger, at vi ikke tror så meget på den der voldsomme anvendelse af militær magt som den vigtigste vej til at få en løsning? Er det sådan, at Danmark på noget tidspunkt over for USA har udtrykt kritik af den måde, koalitionen under USA's ledelse fører sig frem på?

(Kort bemærkning).

Holger K. Nielsen (SF):

Det er da sødt af ministeren, at han forsøger at fortælle Socialdemokraterne og De Radikale, at de gør et godt stykke arbejde. Jeg ved så ikke, hvor meget behov de har for at blive nusset i nakken af regeringen på den måde, men det må de jo selv svare på.

Det, jeg bare kan konstatere, er, at alle de ting, man har fremført bl.a. i betænkningens bidraget, tager regeringen ikke højde for. Det gør regeringen simpelt hen ikke.

Jeg synes da også, det er interessant, at ministeren indrømmer, at de konflikter, der er i Irak, ikke bare er et spørgsmål om terrorister udefra og nogle skuffede sunnimuslimer, men at der faktisk er optræk til en regulær borgerkrig. Det er præcis det, som er blevet oprullet de seneste uger ikke mindst i amerikansk presse. Det er det altså, og situationen er derfor langt, langt mere alvorlig end den, man forsøger at give indtryk af bl.a. fra regeringens side.

Kl. 16.30

Det er derfor, man må sige til sig selv: Vi har været i Irak siden 2003 – det er ca. 2 år – man vil forlænge det i yderligere 8 måneder, og jeg vil æde min gamle hat på, at man vil komme igen efter 8 måneder og have en ny forlængelse. Situationen bliver værre og værre og værre. Ustabiliteten er der hele tiden. Derfor må vi spørge: Hvor længe endnu skal Danmark være en del af denne her krig?

(Kort bemærkning).

Udenrigsministeren (Per Stig Møller):

Jeg tror ikke, at vi kommer meget længere i denne her debat, for alle synspunkter er jo nu ridset op. Men jeg vil sige til hr. Holger K. Nielsen, at med hensyn til anvendelsen af den militære magt er det jo sådan, at efter den beslutning, der blev truffet i FN's Sikkerhedsråd i juni måned i fjor, er Irak en suveræn stat, og den brevveksling, der fandt sted bagefter mellem udenrigsminister Powell og statsminister Alawi går netop